

2005. szeptember 28., szerda

- M. azzal a meggyőződéssel, hogy az 1980. augusztusi történelmi események egész Európa számára jelentősek voltak, és hogy a gdański hajógyári munkássztrájk és a gdański megállapodás a kommunizmus összeomlása, a hidegháború, az európai megosztottság vége és a berlini fal leomlása előszelének tekinthető,
1. legmélyebb tiszteletének és hálájának ad hangot a lengyel munkások és mindazon közép- és kelet-európai népek irányában, akik az emberi jogokért, a szabadságért, a szolidaritásért és Európa egységéért küzdöttek;
 2. elismeri, hogy annak érdekében, hogy ezekről az erőfeszítésekről megemlékezzünk és számukra helyet biztosítsunk Európa közös emlékezetében, augusztus 31-ét a szabadság és szolidaritás napjaként kell ünnepelni;
 3. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tudatosítsák: a Szolidaritás az európai oktatás és kultúra részét képezi,
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2005)0358

A területi kohézió szerepe a regionális fejlesztésben

Az Európai Parlament állásfoglalása a területi kohézió szerepéről a regionális fejlesztésben (2004/2256(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre, különös tekintettel az I-3., I-14., II-96., III-220. cikkekre, és a III-365. cikk (3) bekezdésére, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elve alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló és az Európai Közösséget létrehozó az egységes európai okmánnyal, a Maastrichti, az Amszterdami és a Nizzai Szerződésekkel módosított –szerződésekre, és különös tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkeire,
- tekintettel 2002. február 7-i ⁽¹⁾ és 2004. április 22-i ⁽²⁾ állásfoglalásaira a Bizottság gazdasági és társadalmi kohézióról szóló második és harmadik jelentéséről,
- tekintettel a kohéziós politika és intézményi kilátásainak keretében a szerkezetileg hátrányos helyzetű régiókról (szigetek, hegyvidéki és alacsony népsűrűségű régiók) szóló 2003. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság tanulmányán alapuló 1995. június 29-i „Európa 2000+ – Együttműködés az európai területrendezésért” című állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a területrendezésért felelős miniszterek informális Tanácsa által 1999-ben Potsdamban elfogadott európai területfejlesztési tervre,
- tekintettel a Bizottság által 2001 júliusában elfogadott, az európai kormányzásról szóló fehér könyvre (COM(2001)0428),
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2003. április 10-i véleményére ⁽⁵⁾ „a területi kohézióról Európában”,

⁽¹⁾ HL C 284. E, 2002.11.21., 329. o.

⁽²⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 1000. o.

⁽³⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 111. o.

⁽⁴⁾ HL C 183., 1995.7.17., 39. o.

⁽⁵⁾ HL C 244., 2003.10.10., 23. o.

2005. szeptember 28., szerda

- tekintettel az Európai Területrendezési Hálózati Megfigyelőközpont (ORATE) területi kohézióról szóló 2004. évi jelentésére és 2005 tavaszi, „A területi lehetőségek nyomában” című időközi jelentésére,
 - tekintettel a Notre Europe (Mi Európánk) által a Regionális Fejlesztési Bizottság kérésére 2005. februárjában készített „A kohéziós politika jövője” című tanulmányra,
 - tekintettel a informális területrendezési Tanács 2004. november 29-én Rotterdamban megfogalmazott következtetéseire,
 - tekintettel a miniszterek 2005. május 20–21-i informális Tanácsának a regionális politikával és a területi kohézióval kapcsolatos következtetéseire, valamint „Az Európai Unió területeinek állapota és kilátásai” című dokumentum 2007-ig történő elkészítésének tervére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0251/2005),
- A. mivel a kohézió az Unió egyik stratégiai célja, hiszen kiegyensúlyozott és egységes fejlődést kíván ösztönözni az Unió egész területén; mivel a bővítést követően az Uniónak tovább kell fokoznia a kohéziós politika hatékonyságát, szem előtt tartva a 25 tagállamból álló Közösségben megjelenő sokkal nagyobb mértékű egyenlőtlenségeket,
- B. mivel a területi kohézió az Unió egyik új célja, és a gazdasági és társadalmi kohézió céljait gazdagítja azáltal, hogy az Unió egész területére és a közösségi politikák összességére érvényes kiterjedést ad nekik,
- C. mivel a közösségi szintű területi kohéziós politika amely alapvető „közösségi hozzáadott értéket” és a fenntartható fejlődés lehetőségeit támogató hatást hordoz meghatározó jelentőségű az Unió fejlődése szempontjából,
- D. mivel a területi kohézió végső célja a terület egészének minél nagyobb mértékű fejlesztése a tevékenységek földrajzi összevonásának elkerülésével és az ott élők életkörülményeinek javítása, különösen a férfiak és nők közötti egyenlőséget biztosításával,
- E. mivel a regionális természeti források és azok ipari hasznosítása jelentős hatással bír a régiók és az egész Európai Unió fejlődésére, és ezáltal az Unió összes polgára számára hasznos,
- F. mivel szükség van a területi megközelítés bevonására a közösségi politikákba, és ez abból a felismerésből ered, hogy az ágazati politikák különösen a közlekedési, a környezetvédelmi, a verseny- és a kutatópolitika az Unió területén tényleges hatást fejtenek ki,
- G. mivel a lisszaboni és göteborgi stratégiák féldős felülvizsgálata viszonylagos csaldást okozott a területi megközelítésnek az Unió elsődleges céljai közé történő felvételét illetően,
- H. mivel a kohéziós politikára vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatások meghatározásának módszere már tartalmazza a területi kohéziót, mint az Alapok beavatkozására szolgáló keret,
1. úgy véli, hogy a területi kohézió az Európai Unió alapvető területrendezési célja és értelmet ad az Unió regionális fejlesztési politikájának;
 2. kijelenti, hogy a területi kohézió a polgárok egyenlőségének elvén alapszik, bárhol is éljenek az Unió területén belül;

2005. szeptember 28., szerda

3. következképpen kéri, hogy a regionális fejlesztés alapjául olyan programok szolgáljanak, amelyek a területek között egyenlő elbánást biztosítanak, miközben megőrzik sokszínűségüket, ami többek között magában foglalja az közérdekű szolgáltatások és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások megfelelő hozzáférhetőségét;
4. kéri, hogy a területi megközelítést tekinték a lisszaboni és göteborgi stratégiák fontos elemének;
5. ismét kijelenti, hogy az Unió egész területe harmonikus fejlődésének egy sokközpontú térfejlesztési modell megvalósításán, az infrastruktúrákhoz és az ismeretekhez való egyenlő hozzáférése, valamint a természeti és kulturális örökség bölcs kezelésén kell alapulnia, miként azt az európai területfejlesztési terv javasolja;
6. követeli mindenek előtt a központ–periféria torzulások és az országokon belüli egyenlőtlenségek elleni küzdelmet a kohézió erősítése céljából;
7. ebben a szellemben hangsúlyozza a városok, külvárosok és a sajátos hátrányokkal küzdő vidéki területek közötti együttműködés és partnerség jelentőségét;
8. hangsúlyozza továbbá a városok különösen a kis és közepes méretű városok szerepét, akik a növekedés és a területi egyensúly elsődleges hajtóerői;
9. javasolja a területi együttműködés valamennyi szintjének határokön átnyúló, nemzetek feletti vagy régiók közötti szint megerősítését;
10. azt kívánja, hogy jöjjön létre egy olyan mechanizmus, mely keresztezi a regionális fejlesztési politikákat és az Unió területeinek fejlesztését erősen befolyásoló ágazati politikákat;
11. kéri, hogy alkalmazzák az európai kormányzásról szóló 2001. júliusi fehér könyvben javasolt intézkedéseket, a valamennyi érintett szereplőt bevonó partnerség elvére épülő, tényleges, több szintet és több szektort felölelő kormányzás kialakítása végett, megerősítve az együttműködést a területi szereplők három szintje, a regionális, a nemzeti és az európai szint között;
12. ismételten kijelenti, hogy a „programonként egy alap” elve lehetővé teszi a politikai kohézió átfogó megközelítésének megerősítését, és illeszkedik a területi kohézió logikájába;
13. kéri a Bizottságot, hogy a GDP mellett új területi mutatókat is tanulmányozzon a régiók fejlődésének mérésére és a fejlődés akadályainak, nevezetesen az adott területre jellemző egyedi akadályok tárgyilagos azonosítására; ilyen például a központtól való távolságot és az azzal fennálló összeköttetést jellemző mutató, az infrastruktúrát és a közlekedést értékelő mutató, a kutatási, innovációs, oktatási és képzési tevékenységek szintje, a termelés sokszínűsége és a munkanélküliek aránya;
14. kéri a Bizottságot, hogy az ORATE révén hozzon létre a különböző közösségi politikáknak az Unión belüli területi kohézióra gyakorolt hatását értékelő rendszert, és hangsúlyozza az Európai Parlament szerepét az eredmények nyomon követésében;
15. megismétli a 2004. februári, harmadik gazdasági és társadalmi kohéziós jelentésben szereplő kérést, hogy a Parlament és a Tanács fogadjon el egy „közösségi kohéziós stratégiát”, amely egyértelmű prioritásokat és konkrét iránymutatásokat határoz meg a tagállamok és a régiók számára, létrehozva az Unió fenn tartható fejlődési stratégiájának regionális vetületét az európai területfejlesztési terv alapelvei és céljai alapján;
16. végül kéri a Bizottságot, hogy 2007-ig állítson össze egy fehér könyvet a területi kohézió céljáról, amely többek között pontosan meghatározza, hogyan kell e célt belefoglalni az egyes tagállamok nemzeti stratégiai terveibe;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.